

SLOVENSKI NAROD.

Številka vsakega dne zvečer, izdani sedelje in praznike, vsa po pošti prejemani za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 20 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele velike več, kolikor znaša poština. — Na naročbe iz tujih dežel vpošiljanje naročnine se ne obračuna. — Za ostanke se plačuje od petarostopne peti-vrate po 12 h, če se ostanke tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Naročniki se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Kranjski ulici št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljno pošilja naročnine, reklamacije, ostanke, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 35.

Italijansko vseučiliško vprašanje.

Ministrstvo se pripravlja, da na nov način reši italijansko vseučiliško vprašanje.

Italijani zahtevajo svoje vseučilišče v Trstu. Temu nasprotuje krona, temu nasprotujejo Slovenci in temu nasprotujejo Nemci. Zaradi tega si je vlada svoj čas poskusila pomagati na ta nači, da je ustanovila samostojno italijansko pravno fakulteto v Wiltemu pri Inomostu. Tu pa so združili Nemci. Uprizorili so pravo pravcato revolucijo. Pokali so revolverji, leteli so kamni in končno je akademski in neakademski nemški mob demoliral erarično poslopje, namenjeno za italijansko pravno fakulteto. Revolucija je zmagała popolnoma, kajti vlada je kapitulirala. Italijanska pravna fakulteta je izginila brez sledu.

Od tedaj se vlada ni več ganila in kar nič ni hotela storiti, da reši italijansko vseučiliško vprašanje, poglavito pač zaradi tega, ker ni vedela, kako je naj reši. Italijani so slej kakor prej stali na stališču, da mora biti vseučilišče v Trstu ali nikjer. Vsi drugi faktorji pa so rekli: v Trstu na noben način.

Še predno je italijansko vseučiliško vprašanje sploh postalo aktualno, so Italijani že zahtevali, naj se njihovi mladini omogoči študiranje na visokih šolah v Italiji. Zahtevali so to ne le zaradi jezika, ne le zaradi gojenja kulturnega edinstva, nego še posebno zaradi duha, ki vlada na italijanskih visokih šolah in v katerem so hoteli vzgojiti svojo mladino. Avstrijske vlade niso dolgo časa hotele o tem ničesar slišati. Posebno italijansko vseučilišče na avstrijskih tleh se jim je zdelo v primeri s to zahtevo manjše zlo, in sicer po pravici.

Zdaj pa se je vlada vendar odločila, da ugoditi stari italijanski želji

in da dovoli italijanski mladini študiranje na visokih šolah v Italiji. S tem hoče vsaj za nekaj desetletij spraviti s sveta komplicirano italijansko vseučiliško vprašanje.

Poslanec Pitacco je v sredo konferiral z ministrskim predsednikom in z naučnim ministrom Marchetom in uspeh te konference je bil, da se italijansko vseučiliško vprašanje reši provizorično na zgoraj označeni način. Vlada izda posebno naredbo, ki določi pogoje, pod katerimi se bodo priznale na visokih šolah v Italiji absolvirane študije in tam narejene skušnje ter pridobljene diplome. Ta naredba je že pripravljena in izide že tekom prihodnjih tednov.

Kakor znano, obstoji že analogna naredba. Hrvatskim dijakom iz Dalmacije in iz Istre je dovoljeno študirati na vseučilišču v Zagrebu in so tudi dotični izpiti veljavni, le nekoliko jih je treba izpopolniti s posebno skušnjo na kakem avstrijskem vseučilišču.

Italijanom bo s to naredbo ustrezno v večji meri, nego bodo to hoteli priznati, ustrezno tudi bolj, kakor če bi dobili svoje lastno vseučilišče, kajti na tako bi vlada imela vedno velik vpliv in bi gotovo skrbela za učne moči, ki ne bi vzgajale mladine v tistem duhu, ki dominuje kakor je samo ob sebi umevno, na visokih šolah v Italiji.

Kakega mišljenja in kakega duha bodo bližnje generacije avstrijskih Italijanov vsled te naredbe, o tem pač ni dvomov. Toda to bodi skrb tistih, katerih interesov se to tiče. Nas zanima stvar z drugega stališča. Gotovo je namreč, da se bodo Italijani odslej v veliko večji meri posvečali študijam, nego so se doslej, ker jim bodo znatno olajšane. Že sedaj producirajo Italijani z ozirom na njih število nerazmerno mnogo inteligence; odslej je bodo producirali še dosti več in v prvi vrsti bo ta inteligenca silila v javne službe. Italijanski element, ki po svojem šte-

vilu ni znan, a je močan vsled svoje meščanske kulture, se bo v vsakem oziru utrdil in ojačil — mi pa ostanemo tam, kjer smo bili. V tem tiči velika nevarnost nove naredbe, ki jo hoče ministrstvo izdati Italijanom v prid. Mi ne produciramo niti toliko inteligence, kolikor je potrebujemo, Italijani pa že zdaj več, kot je potrebujejo, po tej naredbi pa je bodo producirali še veliko več. Razmerje moči med Italijani in Slovenci se s tem znatno spremeni na našo škodo. Priznamo brez zadržka, da je naredba pravična, ker ima vsak narod pravico, da se njegova mladina vzgoji v svojem jeziku, ali pravičnost tudi zahteva, da se jemlje ozir tudi na drugi narod, ki je pri tej stvari interesiran, in to smo mi Slovenci. Ali kdo naj od dunajske vlade pričakuje pravičnosti?

Volilna reforma.

Dunaj 1. novembra. Kakor znano, je že izšlo poročilo poročevalca volilnega odseka posl. Löckerja. Poročilo razpravlja o volilni pravici iz leta 1861. ter pride potem na direktne volitve po zakonu iz leta 1873. Nadalje se sklicuje na zakon iz l. 1892, na Taaffejevo vladno predlogo iz l. 1893. ter poudarja, da je bila poslanska zbornica proti vsem poskusom, razširiti volilno pravico. Leta 1896. so se vendar odprla vrata splošni, a še ne enaki volilni pravici. Tak nasprotujoč si volilni sistem se ni mogel več vzdržati. Našo staro državnozbornsko volilno pravico je prehitel gospodarski in socialni razvoj države. Javnost pa bi se še bila zadovoljila z novo (5) kurijo, ako bi ne bili gotovi dogodki izven mej države (ruska revolucija) mogočno vplivali na javno zavest ter pospešili razvoj, ki bi prej ali slej itak ne bil mogel izostati. Volilni odsek se je izrekel z vlado vred za splošno in enako volilno pravico in proti pluralnemu sistemu. — V poročilu se nadalje govori o celi razpravi volil-

nega odseka in o posameznih paragrafi. Poročilo obsega 746 strani ter so mu pridejani vsi statistični izkazi in odsekovi zapisniki.

Tajna pogodba med krono in ogrsko koalicijo.

Budapešta 1. novembra. Finančni odsek poslanske zbornice je pričel danes razpravljati o državnem proračunu za leto 1907. Posl. Ratkay je vprašal, ali je res vlada obljubila zvišanje rekrutov. Ministrski predsednik Wekerle je odgovoril: „Zvišanje prezenčnega stanja je res potrebno. Gre se le za to, kdaj, v kakem obsegu in pod kakšnimi pogoji se to zgodi. Obveznosti pa vlada glede zvišanja ni prevzela. Vlada je svoj program javno predložila ter ga lahko tudi vsak čas zagovarja. Ogrsko zakonodajstvo ima pač pravico zahtevati, naj se izjavi takozvani pakt, nima pa take pravice tuja država. Z gotove strani se vedno naglašja, da je vlada v kritičnem položaju. O kaki krizi še govora ne more biti.

Nadvojvoda Oton †.

Dunaj 1. novembra. Nocoj je umrl v Währingu nadvojvoda Oton, star 41 let. Pred tedni je prestal nevarno operacijo v sapniku ter je nocoj od tedaj kanulo v vrtu. Vendar se mu je zdravje vračalo, da se je mogel preseliti na Dunaj ter se je pripravil na potovanje po Sredozemskem morju. Nepričakovano ga je začelo dušiti in vsaka zdravniška pomoč je bila zaman. Pokojni nadvojvoda je bil brat prestolonaslednika ter je vsled tega bil prestolu prav blizu. Njegova sinova se smatrala za bodoča prestolonaslednika. Leta 1905. je postal general kavalerije — vrhovni nadzornik kavalerije je postal že leto poprej — a kmalu nato je moral vsled bolezni izstopiti iz aktivnosti.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 1. novembra. Zaradi roparskega napada na gubernij-

ske blagajno med prevozom pri Vostoženskem mostu je vojno sodišče obsodilo osem oseb na smrt. Takoj so jih ponoči peljali izven mesta ter jih ustrelili. Ostali trije so se izročili vojaškemu sodišču. Po mnenju tajne policije se je napada udeležilo najmanj 40 oseb.

Moskva 1. novembra. Podružnica državne banke je obvestila bančne zavode, da se je pošiljanje vrednot in denarnih zavojev v gubernije Astrahan, Saratov in Kazan ustavilo zaradi predrznih roparjev.

Petrograd 1. novembra. Za vrhovnega gubernatorja v vzhodnih provincijah je imenovan baron Müller-Sakomelski, dosedaj zapovedni general 5. armadnega voja.

Predsednik delavskega zveznega sveta Krustalev, in 14 ostalih merodajnih članov zveze je obsojenih v prognanstvo v Sibirijo.

Bolezen rumunskega kralja.

Bukarešta 1. novembra. Kakor znano, je kralj Karel diabetik. Zadnje čase se mu je bolezen posebno shujšala. Njegov želodec jedva prenaša mleko in čokolado, vsled česar je kralj zelo oslabil. Poklicali so h kralju profesorja Noordena z Dunaja.

Poljaki na Pruskem.

Berolin 1. novembra. Bojkot nemškemu veronauku v šolah so napovedali Poljaki po celem Poznanjskem. Vlada je v hudih skrbah, ker ne zaležejo še tako ostre naredbe in kazni. Kmalu pride naučni minister Studdt sam na Poznanjsko, da stvar preišče. Urednik p. Wierzbyski, ki je pozival v svojem listu „Praca“ poljske starše, naj vztrajajo v boju, je bil obsojen na dve leti ječe. Nič ni pomagalo, da je zanj prosilo pri nemškem cesarju 25 odličnih angleških častnikov. — V Hohensalzi so učitelji neusmiljeno pretepli otroke, ker niso hoteli ostati pri nemškem veronauku. Razjarjeni starši so prišli

LISTEK.

Ruslan in Ljudmila.

(Opera v petih dejanjih. Tekst in glasba M. I. Glinka).

Mihajil Ivanovič Glinka se je porodil leta 1803. v vasi Novospask v smolenski guberniji. Že kot otroku mu je bila godba edino veselje. Brž ko se je zavedel svojega talenta, poprijel se je z vso vnamo klavirskih študij ter je pod vodstvom Fieldovim prav lepo napredoval. Leta 1830. je potoval v Italijo, kjer se je posebno zanimal za umetno petje. Pozneje je poučeval kontrapunktiko pri Dehnu v Berlinu, ki ga je rad opozarjal na krasote ruske narodne glasbe, katera je postala od tega časa najljubši predmet nadarjenemu umetniku. Vrnivši se v Petrograd je obračal vso svojo pozornost na rusko narodno in cerkveno petje. S svojo veliko opero „Življenje za carja“, ki se je pela prvič leta 1836. v Petrogradu, postavil je Glinka temelj ruski narodni operi. Tej je sledila leta 1842. opera „Ruslan in Ljudmila“, ki ni imela manjšega uspeha. Poleg teh dveh največjih del je znamenita še njegova

orkestralna skladba „Kamarinskaja“, dalje njegovi ruski plesi, romance, pesmi itd. Na Berlinu vezala so genialnega umetnika skozi vse življenje mladostni spomini in prijateljske vezi, in tam je ugrabila leta 1857. velikega skladatelja, ki je rad mnogo potoval, nenadna smrt. Hvaležni narod mu je postavil spomenika v Smolensku in v Petrogradu.

Kakor omenjeno, je Glinka mojster ruske narodne glasbe. Narodni zbor v domači cerkvi in mali vaški orkester sta prvi vir bogate njegove poezije. V njegovih delih opazujemo povsodi vpliv rusko-slavjansko-pravoslavnega petja, in obe njegovi veliki operi nam dajeta lepe primere globokega poznavanja narodnega duha. Opera „Ruslan in Ljudmila“ pa nam kaže poleg tega še, da je bil njen stvaritelj tudi fin spoznavatelj orijentalne glasbe sploh. Krasno to delo spada med najboljše narodne opere v pravem zmislu besede, ki jih sploh imamo. V malokateri drugi operi je duh kompozicije pri vsej originalnosti melodije, harmonije in ritma tako isto nito nacionalen kakor v „Ruslanu in Ljudmili“.

Glinka imenuje „Ruslana in Ljudmilo“ „čarobno opero“ in poudarja,

da ji je snov prirejena po Puškinovem istoimenskem delu, dasi se operni tekst v bistvu in obliki razlikuje od Puškinovega in se kot tak mora pripisovati Glinki. „Čarobna“ se imenuje opera, ker je jedro njene snovi boj med dobrimi in zlimi silami, ki vladajo svet in ki nastopajo v operi posebej kot dobri in zli čarovniki. Dejanje se vrši v predkrščanskih časih in se naslanja več ali manj na simbolistično bajeslovje junaške narodove dobe.

Vitez Ruslan snubi Ljudmilo, hčer Svetozarja, velikega kneza kijevskega. Narod slavi ženina in nevesto, star bajan (rapsod), ki po ruski šegi kratkočasi svate s pripovedovanjem pravljic iz „davno prošlih dni“, pa ju opominja, naj sreči ne verujeta, kajti „prirodo dva sta nam stvarila, Belbog in mračni Črnbog“. Le prezdodaj se izkaže, da se starec ni motil v svojem prorokovanju. Med gromom in bliskom odvede zli čarovnik Črnbog lepo Ljudmilo na svoj grad, kjer jo hoče zase pridobiti. Toda Ljudmila ostane zvesta izvoljenemu svojemu ženinu.

Stari Svetozar pa pošlje svoje junake na vse strani iskat ugrabljeno mu hčer. Pred vsemi odide junaški Ruslan; slede mu Ratmir, mladi knez hozarski, ki skrivoma ljubi Ljudmilo,

dalje Farlaf, vitez varjaški, smešen bojazljivec, ki bi si pa tudi rad osvojil lepo nevesto, in drugi. Ruslana podpira dobri Fin s čarovnimi sredstvi, Farlafa pa čarovnica Najina, katero je bil Fin v svojem življenju trikrat snubil. Prvič ga je bila zavrnila, ker ni bil junak. Šel je torej iskat slave in se povrnil kot zmagovalac. Toda tudi to drugo snubitev je Najina odbila. Zato je Fin sklenil priučiti se čarodejstvu in si z njimi priboriti ljubezen lepe čarovnice. Posrečilo se mu je to pač, toda Najina je bila med tem postala stara babura, pred katero je Fin zbežal. Od takrat sta si Fin in Najina smrtna sovražnika. Zato zla čarovnica tudi sedaj podpira Farlafa, Ruslanovega tekmeča. Toda Fin je močnejši. Z njegovo pomočjo najde Ruslan pod velikansko glavo na zapuščenem bojem polju meč, ki mu pripomore do gotove zmage. Vendar je pot do Ljudmile še dolga. Najina napenja vse sile, da pogubi Ruslana. V njenem gradu zopeljujejo Ratmira in njega najkrasnejše device, in pozabil bi na Ljudmilo, da ga Fin ne podpira. Po dolgem in nevarnem potovanju dospe na Črnbogov grad ter pozove čarovnika-pritlikavca na dvoboj. Črnbog pade v boju, a predno

je bil zapustil svoj grad, dal je bil Ljudmilo začarati v neprebudno spanje. Ko prihiči zmagovalni Ruslan k njej, jo najde spečo. Vendar ne obupa. Prenesti jo da v Kijev, kjer hoče sklicati čarodeje in vedeže, da mu probude ljubljeno nevesto. Kolika je njegova radost, ko čarodejni prstan dobrega Fina device zopet obudi v življenje. Belbog je premagal Črnboga!

V glasbenem oziru so morebiti najinteresantnejši del opere krasni zbori, pisani ponajveč v ruskem narodnem slogu. Lepa je kavatina Ljudmilina v prvem dejanju: „Tužna sem, o mili oče moj“; zelo zanimiv je kanton: „Kako prebudežno trenotje“ (bariton, alt, prvi bas, drugi bas), ki predčuje počasni povratek zavedanja med začaranimi svati po ugrabitvi Ljudmile in ki preide v živahni sklepni zbor prvega dejanja: „Zvesti meč kot talisman ob strani“. Drugo dejanje otvarja Fin z balado: „Pozdravljen bodi mi moj sin“, v kateri pripoveduje o svojem nesrečnem ljubavnem razmerju z Najino. V duetu z Ruslanom, ki sledi baladi, vdahne Fin junaku pogum in up v bodočnost. Med najlepše točke opere spada Ruslanova arija: „O polje, polje, kdo te posejal je z mrtvaškimi glavami?“ Duet Najine

ponoči pred šolo ter poslopje skoraj popolnoma razdajali.

Važne justične reforme na Francoskem

Pariz 1. novembra. Novo ministristvo, ki ga imenujejo tudi ministrstvo častnikov, je takoj v začetku pričelo z važnimi reformami. Justični minister je predložil ministrskemu svetu zakonski načrt za odpravo smrtni kazni. Načrt je ministrski svet odobril ter se predloži že prihodnji teden zbornici. Vojni minister Picquart je predložil zakonski načrt o odpravi vojnega sodišča, ki se nadomesti z disciplinarnim kazenskim postopanjem. Navadne zločine in prestopke kaznujejo tudi na vojaških osebah civilna sodišča. Preiskavo vodi razen enega častnika tudi civilni sodnik. Tudi vojaško prizivno sodišče se odpravi ter se sodbe prve inštanice v slučaju priziva predložijo kasacijskemu dvoru.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. novembra.

— **Šustersičeva „Slovanska zveza“ proti slov. ljudski šoli v Trstu.** Kakor znano se bliža delovanje državnega zbora svojemu koncu. Z ozirom na kratko legislatorno dobo je vložil v zbornici poslanec dr. Tavčar s svojimi tovariši nujni predlog radi ustanovitve slovenske šole v Trstu. S tem je hotel vlado prisiliti, da vendar že enkrat Slovence malo drobtinico pravice nakaže, ki jim gre po osnovnih in šolskih zakonih. Ker so pa 3 Čehi manjkali do dvajsetorice, ki je za nujne predloge potrebna, stavlja je predsednik vprašanje radi podpore tega nujnega predloga. Pri tej priliki obsedejo vsi častiti gospodje lepega Šustersičevega kluba in med njimi tudi Biankini, Korošec, Robič, Spinčič, Gregorčič in drugi rodoljubni Slovani Šustersičeve barve. Žalostna majka! Taki so zastopniki interesov izvenkranjskih Slovencev. Ali se je čuditi, če vlada nas ne upošteva in se Šustersičevega kluba tako kakor laškega „bravo“ proti dobremu plačilu poslužuje. Slovenski narod, obrni se s studom od takih zastopnikov, poženi jih s pasjim bičem v beg.

— **Resnična beseda.** „Eidnost“ piše: Mladoločka politika je sploh začela ubirati jako čudne poti, odkar je v rokah znanega dr. Kramarja, ki je manifestiral svoje čudne pojme o bratstvu in slovanski solidarnosti že s tem, da je preko glav Slovencev barantan povodom volilne reforme z Italijani za — slovensko kožo. Ali mi pričakujemo z zaupanjem sodbe naroda češkega, ki sam nije neizprosno boj za edino pravičino, liberalno in demokratično načelo: narodu dajte uradnikov, ki ga bodo umeli in čutili z njim — in ki v tem gigantskem boju podaja ganljivih izgledov vztrajnosti, požrtvovalnosti in abnegacije. Pričakujemo od čuta pravičnosti naroda češkega, da ne bo odobral, ako njegovi

in Farlafa in temu sledeči Farlafov vivacissimo sta izvrstno pogojena in kažeta genialnost Glinkovo tudi v komični stroki. Tretje dejanje se odvarja z lepim perzijskim zborom: „Polje pokriva se s temo“, kateremu sledi romanca Gorislavina: „Kako so sladki ti glasovi“. Arija Ratmirova: „Prišel je za vročino dneva mrak“, je lepa in originalna kontra-altovska točka. Četrto dejanje odvarja Ljudmila z arijo: „Daleč od dragega, ujeta“ s spremljevanjem zbora cvetic. Peto dejanje, katero izpolnjuje ensemble, se zaključuje z veličastnim sklepnim zborom: „Slava bogovom na vek!“

Opera se je pela, kakor omenjeno, v Rusiji prvič dne 27. novembra 1842. st. st. v petrogradskem velikem gledališču, leta 1867. pa v Pragi z lepim uspehom. Z ozirom na glasovno obsežnost, na bogato instrumentacijo, na težavne scenične efekte, plese itd. stavi delo na soliste, zbor, orkester in vse drugo sodelujoče osebe izredno visoke zahteve in se vsled tega more predstavljati v primerni popolnosti le na največjih odrih.

lastni sinovi — pa bili tudi ministri — prakticirajo sploh kje drugod prav isto, kar on sam na lastni koži občuti kakor krvavo krivico. A z ozirom na naše krvno sorodstvo s Čehi, na kongruenco naših narodnih interesov, in na okolnost, da imamo nasproti istega sovražnika in da nam grozi ista nevarnost, se nadejamo s tem večim zaupanjem, da češka javnost ne podeli sankcije češki politiki, ki hoče ravno nam, krvnim bratom, sekati rane, kakoršne nam je doslej sekala le bornirana, zagrizena, v germanizatoričnih tradicijah vzrasla birokracija. Ne, tisti narod češki, ki je moral pretrpeti toliko poniževanja ravno od te birokracije, ne more odobravati, da bi njegovim ministri nadaljevali germanizatorično delo na škodo slovanskih plemen v Avstriji!!

— **V novo stranko na Štajerskem** se prav pridno zaletava mariborski „Slovenski Gospodar“. Ljube, blažene sloge je na Štajerskem konec in bridke solze toči ta list v zadnji številki zaradi tega. Koliko je bila ta sloga vredna, pripozna s tem, da pove, da so za njo Slovenci izgubili okrajne zastope Brežice, Gornja Radgona, Ptuj, Slovensko Bistrico ter razne občine ter vzklika patetično: „Požrtvovalno tiho delo premaga vse težkote in v priporok lepih uspehom!“ Preteklost je poučila štajerske rodoljube, koliko pripomore tiho delo k lepim uspehom, zato so pa osnovali lastno stranko, ki noče in ne more biti slepo pokorna tistim, ki so navajeni tihega dela. Da se gotovi ljudje nove stranke tako boje, je znamenje in dokaz, da so prepričani, da z njo izgube na svojih pristaših, ki so doslej stali na njihovi strani le zato, ker se drugam niso mogli priklopiti.

— **Najnovejša skrb v celovškem mestnem zastopu.** V zadnji seji celovškega obč. sveta je predlagal obč. svetnik Lerch, ki je tudi načelnik društva za povzdigo tujskega prometa, da se zviša sekciji „Deutsch. u. öst. Alpenvereina“ podpora za turistovsko kočjo na Mačenski planini pod Stolum. Da bi menda njegov predlog bolj „držal“, je udaril na nacionalno struno in utemeljeval svoj famozni predlog tako-le: Iz slovenskih listov je razvideti, da je, odkar je otvorena nova železnica, z narodnostnim mirom v Rožu pri kraju. Slovenski planinci se gibljejo, napravljajo slovenske kažipote, nemške pa — lomijo. Kranjci bodo pridrli in nam bodo pred mestnimi vrati „naše“ (!) ozemlje iztrgali („abringen“). Od slovenske strani se dela na to, da se Nemcem življenje v Rožu kolikor možno zagreni, in prišlo bo do tega, da si ubogi Celovčani ne bodo več upali v Rož in da bodo — tepeni ter ometani. Zato pa je zvišanje podpore nujno potrebno! Ubogi mestni očče Lerch, ki si s svojim predlogom končno pogorel, ker so finance celovškega mesta brezupne! Ubogi koroški Nemci in nemškutarčki, „Vaš“ Rož je — fuč! Ako bi Lerch ne bil tako neumno govoril o „nemškem“ Rožu, ki ga bodo Kranjci po njegovem mnenju menda kar priklopili kranjski deželi ter si ga osvojili, in ako bi ne vedeli vsi, da se Nemcem in nemškutarjem med vlnudnimi koroškimi Slovenci vse predobro godi, in da jih zadnji vse premalo „pretepajo“, — kar bi za svoje nesramnosti dostikrat zaslužili v polni meri, — bi temu možakarju, ki je zamolčal, da so Nemci v Rožu kvarili slov. napise, marsikako povedali. To mu pa danes in vsem koroškim nemškutarjem povemo na ves glas: „Naš“ slovenski Rož se v zadnji dobi res probuja, koroški Slovenec vstaja in — Nemcev je strah! Da, prišlo bo do tega, da koroški Slovenec ne bo naprej molče požiral nemškutarških nesramnosti in zaničevanj. Oče Lerch, prav imate, tepeni boste odslej v Rožu in tudi drugod, — ako se ne boste dostojno vedli med dostojnimi Slovenci ter zaničevali in sramotili slovenski jezik. Tudi Kranjci bodo hodili pogosto med rodne svoje brate in ne bodo vlagali radi tega pismenih prošenj na — obč. svet celovški... Pa tudi Kranjci ne

bodo vtikali nesramnosti kakšnega nemškutarčka v žep in mu dali čutiti pristne kranjske pesti. Tako bo in nič drugače. Nemei dobro uvidevajo, da so zanje zdaj največja nevarnost — Kranjci, ki bodo hodili buditi svoje brate iz narodnega spanja. Zato pa opetovano kliče: Kranjci, na Koroško na narodno delo! — bl —

— **Imenovanje.** Deželni odbor je imenoval volonterja g. dr. Gabrijele Hočevarja za sekundarija v dež. bolnici.

— **Profesorska vest.** Na mariborsko gimnazijo pride za suplenta g. dr. Šarabon.

— **Celjske šolske vesti.** V šolskem letu 1906./07. je nastavljen na samostojnih slovensko-nemških gimnazijskih razredih kot suplent g. dr. Molé. Suplent g. H. Vodnik je ostavil ta zavod ter je šel na Dunaj v nadaljevanje svojih študij. Kakor javi „Demovina“, bode z novembrom t. l. „Slov. godbeno društvo“ v Celju otvorilo goslarško šolo. Vodja tiste bode g. K. Kveder, učitelj v Št. Jurju ob južni železnici. — Rišarski kurz za ljudske učitelje se je pričel v nedeljo, dne 21. oktobra t. l. Zanimanje za ta kurz ni kaj posebno živahno.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Iz gledališke pisarne: Jutri, v soboto se vprizori prvič velika čarobna opera v 5 dejanjih (7 slikah) „Ruslan in Ljudmila“ najpopularnejšega ruskega komponista M. Iv. Glinka; besedilo je zajeto iz Puškinovega romantičnega epa, ki opeva v simbolični obliki boj ruskega naroda (Ruslana) za osvoboditev in rešitev ruske zemlje (Ljudmile) iz oolasti sovražnikov. Opera je pristno ruskega značaja in imajo zlasti zbori ter uloga Ruslana (g. Ourednik) docela značaj ruskih narodnih pesni. Delo je ne le scenično, nego tudi v glasbenem oziru izredno težavno. Opera se je začela pripravljati že septembra, a se je zaradi težkoč z inscenacijo ter zaradi težkih zborov odložila doslej. Preskrbele so se med tem tudi pravilne dekoracije, ki jih je naslikal g. gledališki mojster L. Waldstein, ter lepi ruski kostumi, ki sta jih napravila g. Waldsteinova in g. garderobar Švare po figurinalni carske opere v Moskvi. Opera se bo izvajala po prireditvi Narodnega divadla v Pragi, ki je slovenskemu gledališču z bratsko ljubeznjivostjo posodilo ves orkestralni material. To veliko delo je prav skrbno pripravljeno; vršilo se je poleg dopoldnevnih in večernihkušenj v „Narodnem domu“ še trije orkestralni skušenj z ensemblem na odru ter petero aranžirnih skušenj s solisti ali z zborom; zadnja skušnja se vrši nocoj v mali dvorani „Narodnega doma“. Sodelujejo vse solistice in solisti, zbor in vsi komparzi.

— **Slovensko gledališče.** Na praznik Vseh svetih repiza Raupachove žaloigre v 5 dejanjih „Mlinar in njegova hči“ Z Raupachom je že izdava na obračunal pošteno misleči gledališki svet in strmoglavil tega plitvega, trivialnega, hladno računajočega teatralika s prestola, na katerem se je šopiril pred dobrim pol stoletjem, izrabljajoč nizke instinkte publike. Vsi njegovi fabrikati so že izdavana v gospodu zaspali, le njegov Mlinar še prekašuje in straši po odrih, katerim ni samo do tega, da goje resno umetnost, ampak jim je tudi mnogo do tega, da si napoljuje svojo sicer nebogato blagajno. Tudi slov. gledališče polni njegov Mlinar že pol stoletja in ni je drame, ki bi imela za najširše sloje večjo privlačnost, bodi vsled komike, ki jo vzbujajo tragične Raupachove figure, bodi da nekateremu resnično prija „žaloigra“ in mu izvalja solze ganotja. Hotelo se mi je, da dokažem, da bi s stališča resnega, vzgajajočega zavoda bilo edino pravo in pošteno, da se Mlinar tudi s slov. odra poslovi za večno, kakor ga odpravljajo drugod. Dokazati sem hotel, da je kruta nekonsekventnost v vzgajanju gledališkega občinstva, ako mu mi, ki vedno poudarjamo, da se borimo za pravo svetlo, podajamo igro, v kateri se šopiri priskutno in prisiljeno pobožništvo in ki se gnusno laska praznoverju, v kateri gre ta gnusoba celo tako daleč, da to praznoverje končno celo zmaga, hotel sem dokazati, da more tako „vzgojevalno“ postopanje na en mah podreti vse, kar se je zidalo vse leto, in zahtevati z resnega gledališkega stališča, da se vrhu vse pogubnosti svoje tendence brezpoetični in brezsmiselni „Mlinar“ izbacne in se na ta večer vprizori po svoji dramski in estetični vrednosti primernejše delo, n. pr. Hauptmanova „Hanica“, — pa to svojo pošteno namero opustim, ker bi bilo pri naših gledaliških razmerah itak vse

zaman. — Vprizoril se je „Mlinar“ prav izborno. V tem oziru gospodu režiserju vse priznanje. Kot napredek moram posebno pohvalno omeniti, da se je tudi na zunaj pazilo nato, da se dojem kmetske atmosfere ne ruši z neprikladnostjo scenarije, kostumov in govoric. Izimši mučno pavzo, ki jo je začetkom menda 5. slike zakrivil prepozni nastop Konradov, se je dejanje završilo prav zelo povojlno. G. Verovšek je ustvaril kot Mlinar izboren konsekvntno izveden karakter. Za umetniški izvršeno sceno, ko se skupuh poslavlja od svojih denarcev, je žel še posebej, vlezasluženi aplavz. G. Danilo igra Konrada menda že tridesetih prav zelo povojlno. Istotako gre pohvaliti gđ. Noskovo kot Marico. G. Danilova, sicer izborna kot klepetava stara teta, se je mestoma dala zapeljati v karikiranje, v katerem jo je g. Boleška še presegel. Mestoma; sicer pa je bil njegov muhasti grobar prav izboren. Samo samemu sebi smejeti bi se ne smel. Ostali (gd. Bergantova, Dragutinovič, Nučič) so bila na svojem mestu, dasi bi se jim, izimši g. Dragutinovič, z višjega stališča dalo marsikaj oporekati. Gledališče je bilo razprolano, občinstvo z aplavzom radodarno. — Fr. K.

— **Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** 176. vodstvena seja se je vršila v sredo, dne 17. oktobra 1906. v družbenih prostorih „Narodnega doma“. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Karel vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Črnagoj, Aleksander Hudovernik (blagajnik), Luka Svetec (namestni prvomestnik), Anton Svetec, dr. Ivan Svetina (tajnik), Ivan Šubic in Ivan Vrhovnik. Izmed nadzorništv je bil navzoč dr. Vladimir Ravnihar. Svojo odsotnost sta opravičila vodstveni član dr. Pavel Turner in vodstveni svetovalec Ivan Murnik. — Po običajnem pozdravu je čestital prvomestnik — otvoril se je ob 3. uri pop. — namestnemu prvomestniku Luki Svetcu na njega jurišnjem Sl. imendanu ter prijavil, da je postal slavljeneč povodom svoje osemdesetletnice dvakratni zastopnik dveh novih pokroviteljin. Združena odbora šentpetrske ženske in moške podružnice ter družena odbora obeh ljubljanskih srednjemestnih ženskih podružnic sta darovala namreč po eno pokroviteljino, koji se vpišeta na ime nam. prvomestnika. — V svrhu hitrejšega reševanja družbenih zadev se je sklenilo ustanoviti dva odseka, in sicer šolski in gospodarski odsek. V šolski odsek so bili izvoljeni: Ivan Šubic (načelnik), dr. Karel vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Črnagoj, dr. Ivan Svetina in Ivan Vrhovnik; v gospodarski odsek so pa bili izvoljeni: Aleksander Hudovernik (načelnik), dr. Karel vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Črnagoj, Anton Svetec in Ivan Vrhovnik. Ko se je rešilo mnogo družbenih agend ter se je imenoval dr. Ivan Svetina vesoljnim tajnikom, je zaključil prvomestnik ob 6. uri sejo.

— **Slikar Peter Žmitek** je razstavil v oknu knjigotrčca, g. Schwennerja, štiri svoje najnovejše slike, veliko pokrajinsko in tri portrete, ki kažejo znaten in lep napredek slikarjev. Povdariti je najprej, da so slike izvršene v strogo modernem slogu, impresionistični tehniki, ki je značilna v svojih svetlobnih in barvnih efektih, ter deluje s svojim krepkim, naturalističnim koloritom (krajina) groteskno na gledalca, ki opazuje sliko od blizu. Sploh je jako smelo izlagati slike v izložbenih oknih, ker vdarjajo čisto neposredno opazovalcu na oko, in se mnogi zgražajo nad drzno tehniko in silnim barvnim efektom, medtem ko se od daleč zlijeje barve v prijetno harmonijo in naravno sliko. — Krajinsko sliko, ki predstavlja dom prvega slovenskega čebelarja, Janše, je izdelal g. Žmitek po naročilu deželnega odbora. Ta slika je med razstavljenimi gotovo najboljša in kaže, da se je zadnji čas Žmitek mnogo naučil od mojstrov tehnike in lepo napredoval. Glavni del, hiša in ulnjak, sta predstavljena v polni solnčni luči. Svetloba se razliva v plamtčih žarkih po krajini in tvori interesantne efekte, ki so razgrnjeni po hiši in ulnjaku. Istotako so značne nianse, kjer prehaja luč v višnjeve temnejše sence, dobro pogojene. Kompozicija je lepa, edino ozadje kvari zelo celotni vtis, ker je slikano površno kot kulisa; tudi vrt pred hišo je nekako prazen in suh v barvah. Med hišo in gorami odzadaj ni pravega prehoda, ni zraka, ter je značna perspektiva slabo izražena. — Izmed portretov je ženski doprni portret najboljši, ker je dobro risan in obraz karakterističen. Slikan je slabše, ker so barve nekam suhoparne. Moški portret, ki predstavlja g. Mejača, je izborno pogojen. Inkarnat je izražen v težkem, nekako opekastem tonu in je ozadje slikano s istimi barvami kot obliže. V tehniki ni živahnih potez, zato je v portretu premočeno življenje. Portretna študija cele ženske postave je slabša od drugih

dveh portretov. Na sliki ni pravih proporcij. Na vsak način pa je Žmitek pokazal da je umetnik, ki lepo napreduje.

— **Na pokopališču** pri Sv. Krištofu je bilo večeraj popoldne takomalo občinstva, kakor že kmalu ne in se tisti, ki so prišli obiskat gomile svojih rajncih, so vsled dežja kmalu zapustili pokopališče. Sveče so bile na malokaterem grobu in tudi te so naglo pogasile. Ozaljšane so bile deloma le rakve, kjer so gorele svetilke. Ker je prehuo deževalo, je pevsko društvo „Slavec“ pelo žalostinke v cerkvi in ne na prostem, kakor običajno. One, ki so šli pregzgodaj k Sv. Križu, je na ljubljanskem polju ujela ploha, ki jih je do kože premočila. Vsled slabega vremena so imeli večeraj nekateri obrtniki občutno škodo.

— **Tuj red.** Cesar je dovolil kontrolorju mestne hranilnice ljubljanske g. Antona Trstenjaku, da sme nositi red sv. Save III. razreda, ki mu ga je podelil srbski kralj Peter.

— **Pred upravnim sodiščem** bo 16. t. m. ustna razprava o pritožbi dr. Josipa Sajovice in tovarišev v Ljubljani proti finančni direkciji v Ljubljani zaradi rentnega davka.

— **Vinska razstava v Ljubljani** bo nepreklicno 17. 18. in 19. novembra t. l. v veliki dvorani „Mestnega doma“. Ker je za to razstavo že sedaj splošno zanimanje v vseh krogih, javimo, da je razstava pač namenjena v prvi vrsti kranjskim vinogradnikom, da pa bodo smeli v slučaju nezadostne zglasitve od strani vinogradnikov, tudi domači vnotrzi razstaviti svoja, na kranjskem kupljena stara in nova vina. O tem se obvestijo takoj, ko poteče rok zglasitve, t. j. po 10. novembru. Razume se samooobsebi, da je s to razstavo združena tudi vinska pokušnja, ki bo trajala v soboto, t. j. dne 17. novembra od šestih zvečer, v nedeljo in ponedeljek pa od dveh popoldne do polnoči.

— **Sokol v Šiški** je izvolil v zadnji seji zabavni odsek, ki naj skrbi za povzdigo družabnega življenja v Šiški s tem, da prireja zabavne večere, katerih čisti dobiček pripade telovadskemu skladu. Prvi tak večer priredi jutri, v soboto, v gostilni „Pri raci“; na sporedu je tombola, petje, prosta zabava. Vabijo se vsi prijatelji Sokola k obilni udeležbi.

— **Ravnatelj Josip Hubad.** V Velikem Lošnju je v sredo po daljšem bolehanju umrl gimnazijski ravnatelj v Kranju g. Josip Hubad v starosti 56 let. Pokojnik je bil doma iz Vodice. V službo je vstopil l. 1884. v Kranju in je potem služboval v Ljubljani, dokler ni bila zopet ustanovljena kranjska gimnazija, kateri je postal ravnatelj. Skrbel in deloval je za ta zavod z resnično vnemo, četudi ni hodil vedno po pravih potih. Po svojem mišljenju je bil pokojnik sicer pristaš klerikalne stranke, a se zlasti v zadnjih letih ni nič več vtikal v politiko, posebno ne od tega, ko sta škof Jeglič in dekan Koblar hotela kranjsko gimnazijo oškodovati za zapuščino Marjete Vidmarjeve. Hubad je svoj zavod tako ljubil, da škofu in Koblarju nikdar ni odpustil njiju početja. Sicer so bili časih med kranjskimi meščani in med ravnateljem Hubadom precej veliki konflikti, ali to se je poravnalo in se tudi pozabi. Eno pa se ne bo pozabilo: da je Hubad z ljubeznijo delal za kranjsko gimnazijo in da je bil dober narodnjak.

— **V Ratečah na Gorenjskem** si je srenja nabavila slovenski uradni pečat mesto dosedanjega dvojzičnega. Prav tako. Le naprej!

— **Vinski semenj v Novem mestu.** Za ta semenj se kaže mnogo zanimanja med vinogradniki, kakor tudi med gostilničarji in vinskimi trgovci. Dolenjska je pridelala letos prav dobra vina. Zaradi tega je želeli, da gredo letošnja vina čimprej v denar. Vinogradnik potrebuje denarja, gostilničar pa dobrega blaga, s katerim se je sedaj jeseni lažje preskrbeti, kakor potem spomladi. Zato pa pričakujemo obilne udeležbe tudi od strani naših odjemalcev, katerim se nudi s prireditvijo sejma najugodnejša prilika za nakup potrebne vina.

— **Belokranjska vina in vinski semenj v Novem mestu.** Belokranjska vina so letos izvrstna in zato svetujemo ondnotnim vinogradnikom, da prinese svoj letošnji pridelek tudi na novomeški semenj. Dokler nima Belokrajina svoje železnice, je najbolje, da se tudi Belokrajina udeležuje vinskih sejmov, ki se prireajo v Novem mestu, saj je Novo mesto najboljše zveza za trgovino proti Ljubljani in Gorenjski. Zato pa na noge, belokranjski vinogradniki!

— **Umrl vsled težke poškodbe.** Anton Dremelj, vulgo Krasovec, doma iz Tomaže vasi, je v sredo popoldne prevažal težko naložen voz za prevažanje pohištva izpred „Narodne čitalnice“ v Novem mestu, ko

der se seli upokojeni gimnazijski ravnatelj, g. dr. Detela v Ljubljano; voz bi moral priti čez ozko Slančovo ulico na glavno cesto. Ko je Dremelj prišel na vozov v to ulico, ga je široki masivni voz tako nesrečno pritisnil ob zid hiše, da je Dremelj zadobil težke notranje poškodbe, vsled katerih je umrl v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji, kamor so ga takoj po storjenju nesreče pripeljali. Dremelj je bil 57 let star ter zapušča ženo in več otrok.

— **Ogenj so preprečili delavci** pri posestniku Florjanu Gorku v Družinski vasi pri Novem mestu. Gorenji je začel hlev, ki bi bil drugače pogorel do tal. Škode je le okrog 100 K. Hlev je pred 4 leti pogorel docela.

— **Iz Celja**, dne 30. oktobra. — Takajšnja poštolna „Stadt Graz“ na graški cesti se je prodala. Kupila jo je baje ljubljanska pivovarna bratov Kosler. Ta trdka ima namreč pri „Stadt Graz“ že dalj časa skladišče za svoje pivo.

— **„Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj“** ima svoje redno zborovanje v nedeljo dne 11. novembra t. l. v Celju. Lokal zborovanje: okoliška šola v Novi ulici šte. 9.

— **Predrznost železniškega uradnika.** Iz Ljutomerja je bil poslan po železnici v Maribor kovčeg, na katerem je bil pa slovenski naslov prejemnika. Neki železniški uradnik je bil pa zaradi slovenskega napisu tako ves iz sebe, da je napisal poleg imena naslovnikovega besedo Windischer. Vodstvu južne železnice je le čestitali, da ima tako vzgledne, nepristranske uradnike!

— **Ženo je ubil Janez Arnuš** v Sv. Lovrenču v Slovenskih goricah. Bral je rad „Štajerca“.

— **Mačje blato v kruhu.** Priporočljivo pekarno ima pek Mulletz v Studencih pri Mariboru. Ivana Majhnič ga je obdolžila, da je v njen hleb, ki mu ga je dala peč, zapel mačje blato. Pek se je čutil tako razžaljenega zaradi tega in hotel. Razprava je pa pokazala, da denar ni prav nič pretiravala, ampak da glada v Mulletzevi pekarni precej mesnate in da so tam posebno mačke ljube domače živali, ki se, kadar se jim ravno poljubi, komодно sprehajajo čez testo, ki vzhaja. Tudi so mačke jedle nekoč testo, nekdanj so pa mali pujski pojedli kar vse testo, kar ga je bilo narejenega, in Mulletzevemu sinu kot pekovskemu pomočniku ni preostalo drugega, kot da je pujske spodil iz pekarnice in nanovo zamesil. Da je bila po takih izpovedih priči Majhnič oproščena, ni nič čudnega, ker je vodja mariborskega preskuševališča, ravnatelj Schmid, izjavil, da je corpus delicti, hleb, bil res od mačjega blata onesnažen in da je moral takoj po peki prav čedno dišati!

— **Poročil se je gosp. Pavel Glaser**, c. kr. računski asistent pri poštmenem ravnateljstvu v Gradcu, z gđ. Marijanico Bogatajevo z Bleda. Čestitamo!

— **Akademsko tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu.** Drugi redni občni zbor akad. tehn. društva „Triglava“ v Gradcu se vrši dne 3. listopada 1906 ob 7^{1/2} uri zvečer v prostorih hotela Schimmel (Reitschulgasse) s sledečim sporedom. 1. čitanje zapisnika; 2. poročilo odborovo; 3. glavno poročilo tajnika, blagajnika, knjižničarja in gospodarja; 4. poročilo klubov in revizorjev; 5. volitve; 6. slučajnosti.

— **Kako nas psujejo nemški listi.** „Kärntner Wochenblatt“ piše, da so Slovenci lopovi in obcestni roparji, ki so zreli za vislice.

— **Smrt pijančeva.** Posestnik Jernej Lebič od Sv. Martina pri Rožku na Koroskem je v Celju spil dva litra vina in nekaj piva, nakar je šel spat v hlev. Ko so ga šli kmalu potem buditi, je bil že mrtev. Zadel ga je mrtvoud vsled preobilo zavžite pijače.

— **Jan Kubelik** bo koncertoval 7. t. m. v Trstu, 8. pa v Gorici.

— **Voz gramoza je padel** na 44letnega kmetu Jožefa Grušino v Trstu in ga tako poškodoval, da je v par urah umrl.

— **Zaradi nevernega pretenja** je bil v Trstu aretovan 26letni razkladalec premoga Franc Dolenc iz Postojne. Dolenc je grozil lahkoživki Mariji Sebak, da jo umori in ji hotel tudi poriniti nož v hrbet.

— **Smrt na delu.** Ko so v Trstu nakladali neki parnik, zgrabila je močna vrv enega izmed nakladalcev, ga dvignila par metrov visoko, nakar je nesrečnik padel na tla, kjer je obledel mrtev.

— **Tatinska predrznost.** 66letnemu kmetu Dominiku Berniču je v Trstu neznan kolesar, ki je pridiral do njega, potegnil iz žepa denarnico 200 K ter se nato takoj odpeljal naprej. Berniča je tatvina tako osupnila, da je poklical redarja, ko tatu že ni bilo nikjer videti.

— **Nepravni prisiljenec.** 22letni Jožef Korošec iz Planine v Istri in 18letni Jožef Nemeš iz Vesterice pri Mariboru sta zaprta kot prisiljenca v mariborski prisilni delavnici. 31. avgusta sta pa izvršila med seboj hudodelstvo nepravnosti po § 129 b kaz. zak. Korošec je bil obsojen na eno leto, Nemeš pa na 4 mesece ječe.

— **Slovensko akademsko društvo „Adrija“ v Pragi** ima dne 3. listopada t. l. slavnostni izredni občni zbor v restavraciji „U Pokorných“ (Ječná ulice) ob osmih zvečer, na katerem se sklene bratstvo s slov. akad. društvom „Slovenija“ na Dunaju in slov. akad. društvom „Tabor“ v Gradcu.

— **Dve kravi sta bili ukradeni** posestniku Jožefu Boršiču iz Breznega gorja na Hrvaškem, ko ju je gnil na sejem v Maribor in ju je v Slinivci pustil pred gostilno, v katero je šel pit. Obe kravi sta bili breji.

— **Vihar v hotelu „Union“.** Sinoči je bil v hotelu „Union“ velik vihar. Povod je dalo popevanje nemških pesmi. Značilno je, da so se klerikalci silno zavzemali za to, da imajo Nemci pravico v Unionu prepevati neške pesmi. „Nam je za kšeft“ je upil katoliškonaroden mož, ki je srečen posestnik ene same delnice „pri nas lahko vsak poje, kakor hoče.“ Nemško nacionalni hlapec hotela Union je s pesmi posegel v boj. Tista družba, ki je v hotelu s tako vneto branila nemške pesmi, je kmalu na to na franciškanskem mostu nekakega mirnega nemškega ulanskega prostovoljca dražila in izzivala, da bi s tem pokazalo svoje slov. narodnjaštvo.

— **Zelnate glave so šli krasit.** K tozadevni naši notici z dne 25. oktobra nas prosi Franc Arhar, posestnik in ključavničar v Dravljah, da on s tatov istega imena ni identičen niti v sorodu. Tatinski Fr. Arhar in sodrugi so bili gostjači v Dravljah.

— **Govorilec s trebuhom g. René Carode** je priredil v sredo zvečer v hotelu „Lloyd“ predstavo, s katero so bili vsi navzoči docela zadovoljni. Gospod Carode je posmehljivo glasovito ptičev in živali z dovršeno popolnostjo, najbolje je pa ugajalo predstavljanje s figurami narejenimi iz papirja in blaga, ki so govorile in pele kot pravi živi ljudje. Ker je to predstavljanje polno komičnih in humorističnih prizorov, se je nadejati, da bodo prihodnji Carodejevi večeri, katerih bo še par v Ljubljani, obiskani prav dobro in da se bodo obiskovalci tako srčno zabavali, kot so se oni pri zadnji predstavi.

— **Bosonoga plesalka.** Znana ameriška plesalka Maud Gwendolen Allan priredi v nedeljo predstavo v hotelu „Union“. Ta plesalka je nevarna konkurentinja Izidore Duncan ki je novo plesno umetnost upeljala v Evropi.

— **Preselil se je g. Franc Dolenc**, zastopnik „Red Star Line“ (Rdeča zvezda), parobrodne družbe v Antverpnu, v Kolodvorske ulice št. 26, to je hiša od Južnega kolodvora na levo, pred znano gostilno „pri Starem Tišlarju“.

— **Streliški klub** pri „Novem svetu“ (gostilna g. Mraka), kateri je imel pretečeno leto streljanje ob torkih, vabi vse svoje člane jutri, v soboto, ob poludnevih na sestanek.

— **Nezvestna se je zgrudila** danes ob 6. uri zjutraj v Turkovi trgovini v Prešernovih ulicah šte. 22 prodajalka gđ. Ana Koblarjeva, ko je prišla odpirat prodajalnice. Ko je to čul sluga „Mestne hranilnice“, g. Slavko Gärtner, je onesveščeni takoj prihitel na pomoč, jo začel tresti in polivati z vodo toliko časa, da jo je zopet spravil k zavesti. Vzrok onesveščenju je, ker je bila preje počila plinova cev in se je v prodajalnico nabralo toliko plina, da je navedenka omamilo. Cev je najbrže počila proti juži, kajti ko bi se bilo to zgodilo ponoči, bi bili v stanovanju v I. nadstropju, ki se gre vanj iz trgovine, gotovo vsi zadušeni.

— **Aretovan** je bil predvčerajšnjim 16letni puškarski vajenec Fran Sieber iz Gradca, ker je ukradel svojemu mojstru hlače in jih skril v sobi v peč. Ker se je pa izvedelo, da je Sieber tudi pri svojem prejšnjem mojstru Petroneljerju v Inomostu pokazal svojo umetnost in mu ukradel več orodja, samokresov in flobert puško, so ga djali pod ključ in izročili potem deželnemu sodišču.

— **Nesreča.** Ko je v torek skladal 67letni posestnik Karel Lemut v Rakitni pri Postojni tramovo, so se ti podsuli na Lemuta in mu zlomili pod kolonom levo nogo. Lemuta, ki si je pri taki priložnosti levo nogo zlomil sedaj že drugič, so pripeljali v deželno bolnišnico.

— **Tatvina.** Trgovki ge. Ivani Tonijevi je bil 30. m. m. iz stanovanja na Sv. Petra cesti št. 30 ukraden 36 K vreden prstan. Storilec je neznan.

— **V Ameriko** jo je hotel popihati, ne da bil še ugodil vojaški dolžnosti, Štefan Ogulin iz Cerovca, okraj

Novo mesto, a ga je še pravočasno prijel na južnem kolodvoru službujoči nadstražnik Kržan in odpeljal v zapor.

— **Povezil je včeraj dopoldne** na Dunajski cesti hlapec Fran Gostiščar 60letno dmnarico Nežo Martinkovo in ji zlomil desno roko ter ji izbil prednje zobe, vsled česar so jo morali prepeljati v deželno bolnišnico. Ker je Gostiščar v pijanosti naglo in neprevidno vozil in se vrhu tega še proti informujočemu se policijskemu stražniku zelo rabijatno vedel, je bil aretovan.

— **Klop je bila na poti včeraj** popoldne v tivolskem parku nekemu pasarskemu vajenou, vsled česar se je spravil nad njo, jo razbil in prizadel s tem mestni občini 6 K škode.

— **Dvokolnico** je ukradel nekdo pretečeni teden v Sol. drevoredu branjevcu Jerneju Čermelju. Vredna je 20 kron.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 16 Slovencev in 7 Hrvatov. V Heb je šlo 40, v Inomost 25, v Beljak 19, v Linc pa 17 Hrvatov. Na Dunaj se je odpeljalo 25 Kočvarjev. — Predvčerajšnjim je šlo v Ameriko 20 Slovencev in 4 Hrvati. 19 Hrvatov je prišlo iz Heba.

— **Izgubljene in najdene reči.** Neka dama je izgubila zlato brožo z rdečim rubinom, okrog katerega so bili vdeleni briljanti, vredno 100 K. — Delavka Antonija Šetinova je izgubila črno usnjato denarnico, v kateri je imela okrog 43 K denarja.

— Zidar Ladislav Lasič je izgubil srebrno remontoar-uro, vredno 12 K. — Najdena bila je na pokopališču pri Sv. Križu otroška boa. Lastnik jo dobi nazaj pri monterju g. Jakobu Jerebu v Cigaletovih ulicah št. 3. — Služkinja Marija Prekova je našla zlat prstan in ga oddala na magistratu. — **Najdenega** je na Tržaški cesti blizu mitnice nekaj denarja. Dobi se pri portirju tobačne tovarne.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi jutri zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

— **Posrejevalnica za službe gostilničarjev, kavarnarjev itd.** je v mesecu oktobru posredovala v 50. slučajih. Službe so dobili vsi, ki so iskali v gostilništvu in kavarnarsko stroko spadajoče delo. Potrebuje se še več kuhinjskih dekel, kuharic, sobaric, natakaric, natakarjev, hlapcev itd. Za posle se posreduje brezplačno, oni z dežele naj prilože znamko za odgovor. Posrejevalnica za službe je v Gradšču št. 7 v pritličju.

— **Jugoslovanske vesti.** — „Slovenski Jug“ o Slovincih. Belgradski tednik „Slovenski Jug“ piše: „Izmed starih jugoslovanskih plemen so nedvomno Slovenci najbolj prožeti z jugoslovansko idejo. Vse njihove politične stranke, vsi društveni krogi in korporacije so goreči pristaši jugoslovanske solidarnosti. Ako se uvažuje politični in zemljepisni položaj Slovencev (na eni strani Italijani, na drugi strani Nemci), se lahko razume, zakaj so Slovenci tako dobri Jugoslovani. Trdno in zadostno prepričani, da je edino v jugoslovanski solidarnosti njihova bodočnost, so Slovenci najiskrenejše sprejeli v se jugoslovansko misel. V novem pokretu za solidarnost južnih Slovanov zavzemajo Slovenci prvo mesto. Oni so stopili v ta pokret in sprejeli v svoj program jugoslovansko idejo, ne da bi stavili kakršnihkoli pogojev. Oni niso stavili niti ene narodne zahteve, ker zro v občem interesu in uspehu jugoslovanske ideje tudi svoj narodni interes in uspeh. Kdo se še ne spominja, kako je vse slovensko časopisje ne glede na strankarsko barvo pisalo o I. jugoslov. umetniški razstavi v Belgradu, o Srbiji vobče, o onih velikih jugoslovanskih dneih, ki ostanejo v zgodovini jugoslovanske gibanja najsvetlejši moment?“

— **Z II. jugoslovanske umetniške razstave** v Sofiji. Kakor smo že poročali, je bila te dni zatvorjena II. jugoslov. umetniška razstava v Sofiji. Posejlo jo je vrlo mnogo ljudi, zlasti sofijskih meščanov, knez Ferdinand, ministri in razni visoki dostojanstveniki, vojvoda Teck, sorodnik angleškega kralja in nadvojvodinja Klotilda, ki je nakupila okoli 100 slik. Bolgarska vlada je nakupila na razstavi več slik. Slike, ki so se nakupile, je izbrala posebna komisija, v kateri so bili K. Velickov, knezov adjutant baron Ebner pl. Eschenbach, J. Vješin, A. Mitov, V. Dobrinski in V. Vasilev. Ta komisija je nakupila slik za 16.500 levov. Od slovenskih umetnikov je bilo kupljenih več slik in sicer: dve sliki Ferda Vesela, ena za 2000 levov, ena pa za 1200 levov, in po ena slika Ivana Groharja, Richarda Jakopiča, Mateja Jame, P. Žmiteka in Rudolfa Marčiča. Za kakšno ceno so kupljene slike teh naših umetnikov, nam še ni znano. Od bolgarskih umetnikov je kupljena po ena slika od S. Badžova, Mihajlova, Georgijeva, Kovačeva, Mladenova, Takvo-

rova, Tačeva, Hodine, Panajotova in Božinova. Od prof. Vješina ni kupljena nobena slika, ker je izjavil, da kot član komisije ne želi, da bi se od njega kupil kak umotvor.

— **Velika Srbija v Veliki Avstriji.** Dosedaj so samo Starčevićanci sanjarili o Veliki Hrvatski v okviru Velike Avstrije, a sedaj se je našel tudi neki Srb v kraljevini, ki zastopa slično idejo. Dotični Srb je Stevan Radosavljevič-Bdin. Mož piše: „Za ceno združenja vsega srbstva pod svojim kraljem s priklopitvijo Bosne in Hercegovine in z osvojenjem Stare Srbije in Makedonije z združenimi silami — bi bilo treba stopiti v federativno državno zvezo z Avstro-Ogrsko po priliki tako, kakor so sklenile nemško zvezo Prusija, Bavarska, Saksonska itd. Mesto da Rusija, Nemčija ali kakšna druga država plača svoje difference Avstriji s kosi našega telesa, je bolje, da se z Avstrijo sami sporazumemo. To sicer ni velika sreča, a je najmanjše zlo.“ — Zanimivo je, da Radosavljevič odklanja jugoslovansko idejo za to, ker se boji nevarnosti srbskim interesom s strani Bolgarov in Hrvatov, a v Avstrijo za zaupa in misli, da bo hotela združiti vse srbske pokrajine, čim bi bili Srbi s tem zadovoljni. — Srbsko časopisje seveda z ogorčenjem odklanja Radosavljevičeve nasvete.

— *** Najnovejše novice.** Španski kralj Alfonz je postal častni predsednik lige proti dvoboju.

— **Absolvirani vseučiliščnik** — hlapec. V Volderwaldu je umrl 53letni Jos. Bär, ki je absolviral gimnazij in celo bogoslovno fakulteto na vseučilišču v Inomostu. Potem je študiral eno leto medicino, a končno je bil 28let hlapec na neki kmetiji.

— **Hud vihar** je razsajal 30. oktobra ob južnem dalmatinskem nabrežju. V Zeleniki je prevrgel štiri voze na železnici.

— **Za raziskovanje bolezni** raka je daroval baron Rothschild 100.000 frankov.

— **Med poštним uradnistvom** se baje vrše zopet priprave za pasivno resistenco.

Književnost.

— **„Ljubljanski zvon“**, Vsebinske novembrske zvezke: 1. Vladimir Levstik: Stirska romanca. 2. Vojeslav Molč: Nočna pesem. 3. Dr. Ivan Tavčar: Izza kongresa. 4. Roman Romanov: Misel. 5. Vladimir Levstik: Moj grob. 6. A. Aškerc: Amenhotep IV. 7. Vladimir Levstik: Jens Peter Jacobsen. 8. Ant. Funtek: Ni umrla rada. 9. Podlimbarski: Vojvoda Pero in perica. 10. Vladimir Levstik: Sveti čas. 11. Dr. Jos. Tominšek: Jos. Stritar. 12. C. Golar: Povest o zaljubljeni deklici. 13. Jos. Frančič: Po istem tiru. 14. Vojeslav Molč: Pesem o nas. 15. Književne novosti. A. Aškerc: Junaki. — Dr. Iv. Merhar: Ivan Cankar: Nina. — Ferdo Plešič: „Tilho in drugi“. — „Talijska“. — Dr. Fr. Plešič: Novomeški prošt Fran Nikola Peršič. — „Slovenski sokolski koledar“. — Leposlovna knjižnica. — Knjige „Družbe sv. Mohorja“ za l. 1907. — Dr. Iv. Žmave: Elemente einer allgemeinen Arbeitstheorie. — Viljem Rohrmann: Kmetijsko gospodarstvo. — Dr. Jos. Tominšek: Dr. Franc Simonič: Slovenska bibliografija. — Dr. Jos. Tominšek: Hrvatsko Kolo. — Fr.: Zbornik za narodni život i običaje južnih Slovena. — Jovo Popović: Pjesme. — Adolf Makole: „Jorgovanke“. 16. Gledišče. Dr. Fr. Žbanič: Slovensko gledišče. A. Drama. — B. Opera. — Dr. V. Foerster: „Biseri“. 17. Med rečijami. Dr. Fr. Plešič: „Slavjanskija Izvestija“. — Dr. Fr. Plešič: Češka „Osveta“. 18. Splošni pregled. „Slovenska Matica“. — „Družba sv. Mohorja“. — Nagrade „Družbe sv. Mohorja“. — „Jugoslovanska umetniška razstava v Sofiji“. — Listnica uredništva.

Telefonska in urložjavna poročila.

Dunaj 2. novembra. Uradni list „Wiener Zeitung“ je izšel o posebni izdaji priobčujoč vest, da je umrl nadvojvoda Oton.

Dunaj 2. novembra. Pogreb nadvojvode Otona bo v torek 6. t. m. ob štirih popoldne, ako ni pokojnik v oporoki glede svojega pogreba kaj posebnega določil.

Dunaj 2. novembra. Oporoko umrlega nadvojvode so našli po kratkem iskanju v predalu pisalne mize v salonu.

Dunaj 2. novembra. Danes zvečer dospo semkaj nadvojvo-

dinja Marija Jozefa, soproga pokojnega nadvojvode Otona, s svojim najstarejšim sinom Ernestom Karlom. Danes se vrne semkaj iz Miramara tudi nadvojvoda Maks.

Dunaj 2. novembra. Dosedaj še ni ničesar definitivnega o pogrebu umrlega nadvojvode. Ako nima v tem oziru oporoka posebnih določb, ima pravico vsi potreben ukreniti prastolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand kot najstarejši član rodbine.

Dunaj 2. novembra. Po dotedanjih dispozicijah bodo mrtvo truplo nadvojvode Otona položili na mrtvaški oder v palači. V torek popoldne prepeljejo mrtveca v dvorno župno cerkev, kamor bo dovoljen vstop tudi občinstvu. Popoldne ob štirih bo pogreb. V sredo dopoldne bodo mašazadušnice in rekviem za pokojnika v dvorni kapeli.

Dunaj 2. novembra. Ako je pokojni nadvojvoda določil, da se naj pokoplje v Šenavi, se prepelje truplo v ponedeljek direktno iz palače Augarten v Šenavo.

Dunaj 2. novembra. Testament, ki so ga našli v pisalni mizi mrtvega nadvojvode, so izročili cesarju. Testamenta še niso odprli.

Dunaj 2. novembra. Cesar je posetil kapucinsko grobnico ter dlje časa molil ob krsti cesarice Elizabete in cesarjeviča Rudolfa.

Dunaj 2. novembra. Zdravje župana Luegerja se je znatno preokrenilo na bolje.

Brno 2. novembra. Izvrševalni odbor Katoliško-narodne stranke za Moravsko je soglasno sklenil, pozvati državne poslance dr. Hrubana, Koudelo in Stojana, naj začno z obstrukcijo proti volilni reformi in najizstopijo iz „Slovanske zveze“ Šusteršičeve. Slov. zveza je v tej zadevi sklicana za torej na sejo.

Budimpešta 2. novembra. Promet na električni železnici se je zopet pričel. Večina uslužbencev je prenehala s stavko.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca oktobra 1906 je vložilo v Mestno hranilnico ljubljansko 1085 strank 638.230 K 57 v, 964 strank pa dvignilo 465.075 K 98 v.

— **Ljubljanska kreditna banka.** Meseca oktobra t. l. se je vložilo pri „Ljubljanski kreditni banki“ na vložne knjižice in na tekoči račun 1.824.950 K 10 v, vzdignilo pa 1.119.067 K 57 v. Skupno stanje vlog je bilo koncem oktobra t. l. 5.485.422 K 29 v.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani.** Denarni promet meseca oktobra 1906: Sprejemki 163.039 K 04 v, izdatki 161.764 K 75 v, skupaj 324.803 K 79 v. Skupni denarni promet od 1. januarja do 31. oktobra 1906: 4.237.203 K 39 v.

— **Kmetijska posojilnica ljubljanske okolice**, reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani. Bilanca z dnem 31. oktobra 1906. Aktivna: Gotovina 73.475 K 88 v, naložen denar 843.530 K 66 v, vrednostne listine 394.792 K, posojila 8.863.950 K 84 v, zadrugi dom 207.497 K 84 v, nepremičnine 131.028 K 03 v, zadrugi hiši 26.238 K 44 v, prehodni zneski 5326 K 86 v, inventar 5935 K 32 v, zaostale obresti 31. dec. 1905 97.400 K 68 v. Pasiva: Doleži 25.938 K, rezervni zaklad 144.335 K 39 v, pokojniški zaklad 16.185 K 30 v, hranilne vloge 10.426.932 K 18 v, predplačane obresti 23.611 K 44 v. Upravno premoženje 10.649.176 K 55 v. Denarni promet 40.684.480 K 24 v.

— **Mestna hranilnica v Kamniku.** V mesecu oktobru 1906 je 140 strank vložilo 41.480 K 27 v, 141 strank dvignilo 60.702 K 77 v, 5 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 3320 K, stanje hranilnih vlog 1.353.009 K 05 v, stanje hipoteknih posojil 1.080.902 K 60 v, denarni promet 396.467 K 09 v.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu oktobru 1906 je 224 strank vložilo 128.422 K 91 v, 246 strank vzdignilo 86.549 K 56 v, torej več vložilo 41.874 K 35 v, 8 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 16.600 K, 274 menic se je eskomptovalo za 112.011 K, stanje vlog 294.582 K 17 v, denarni promet 545.058 K 18 v. Vseh strank je bilo 1210.

Roncegno na Južnem Tirolskem, na Valsuganskem železnici, 1 1/2 ure od Tridenta, 535 m nad morjem.

Najmočnejši arzenoželatni vrelci, ki ga rabijo z najboljšim uspehom in trajno vse leto, tudi za zdravljenje doma, po vseh deželah ga priporočajo mnoge zdravniške avtoritete za krvne, ženske, živčne in kožne bolezni itd. Napredaj po vseh lekarnah.

Zdravilišče p. v vrste „Grand Hotel des Bains“ in „Parahotel“

z 250 sobami in saloni, vsemi najmodernejšimi napravami. Prekrasna, zavetna leža, milo podnebje, veliki parki. Sezija od 15. aprila do 1. novembra. Prospekte in pojasnila daje kopališko ravnanstvo. 1077 18

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 31. oktobra 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	98 90	99 10
4 1/2% srebrna renta	99 80	100 —
4% avstr. krona renta	99 —	99 20
4% zлата	116 35	116 55
4% ogrska krona renta	94 35	94 55
4% zлата	112 40	112 60
4% posojilo dež. Kranjske	98 60	99 60
4 1/2% posojilo mesta Splet	100 50	101 50
4 1/2% Zadar	99 30	100 30
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	99 80	100 80
4% češka dež. banka k. o.	98 60	99 10
4 1/2% z. o.	98 70	99 20
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100 10	100 30
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105 —	106 —
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	100 20	106 70
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	99 75	100 20
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100 —	100 20
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100 —	100 20
4 1/2% obl. češke ind. banke	100 —	101 —
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	99 90
4% prior. dolenskih žel.	99 50	100 —
3% prior. juž. žel. kup. 1/1%	314 20	316 20
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 —	101 —

Srečke	208 —	214 —
Srečke od 1. 1860 1/2	271 75	273 75
od 1. 1864	152 —	154 —
tizske	278 50	288 50
zem. kred. I. emisije	284 75	294 75
II.	257 —	264 —
ogr. hip. banke	94 —	105 —
srbske a frs. 100 —	163 —	164 —
turške	21 50	23 50
Basiliška srečke	450 —	460 —
Kreditne	78 —	85 —
Inomoške	85 —	92 —
Krakovske	56 75	62 75
Ljubljanske	46 50	48 50
Avstr. rdeč. križa	28 50	30 50
Ogr.	55 —	60 —
Rudolfove	70 —	75 —
Salcburške	5 1/2 —	5 1/2 —
Dunajske kom.	181 10	182 10

Delnice.	181 10	182 10
Južne železnice	679 —	680 —
Državne železnice	755 —	765 —
Avstr.-ogr. bančne deln.	674 25	675 25
Avstr. kreditne banke	811 —	812 —
Ogrske	242 50	243 50
Zivnostenske	705 —	710 —
Premogokop v Mostu (Brüx)	6 3 50	6 4 50
Alpinske montan	28 50	28 50
Praške žel. ind. dr.	584 —	585 —
Pima-Murányi	28 —	28 1/2
Trboveljske prem. družbe	572 —	575 —
Avstr. orožne tovr. družbe	148 —	152 —
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11 36	11 39
C. kr. cekin	19 15	19 18
20 franki	23 48	23 56
20 marke	24 06	24 12
Sovereigns	117 45	117 65
Marke	95 65	95 85
Laški bankovci	253 50	254 50
Rubliji	4 84	4 85
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Terminsko.	50 kg K	7 44
Pašenica za april	50	6 57
Rž	50	5 15
Koruza	50	7 09
Oves	50	

Neizpremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
31.	9. zv.	728.3	7.0	sl. jvzh.	dež
1.	7. zv.	727.1	8.0	slab vzhod	dež
2.	2. pop.	722.6	11.2	p.m.jvzhod	dež
3.	9. zv.	726.3	9.5	sl.jvzhod del. jasno	
4.	7. zv.	723.8	7.0	slab vzhod sk. oblačno	
5.	2. pop.	729.1	8.5	sl. svzhod	oblačno

Srednja predvečerska in večeranska temperatura: 6.7° in 9.6°; norm.: 7.4° in 7.1°.

Mokrina v 24 urah 42.3 mm in 17.8 mm.

Zahvala.
Ker mi ni moglo zahvaliti se dostojno vsakemu posebej za vse obilno izraženo sočutje med kratko a mučno boleznijo mojega soproga gospoda

ANTON JUVANA

in ob smrti nepozabnega si dovoljujem tem potom izreči vsem svojo najtoplejšo zahvalo za darovane vence, za izkazano poslednjo čast ko večnemu počitku.

Prav posebno pa tvrdki Gerber in gg. kolegom za ginljivo petje in gosp. zdravniku dr. N. Levčniku za neumorni trud za rajnega.

Ljubljana, 31. oktobra 1906.

Žalujoča soproga.

Čedno meblovana soba

s posebnim vhodom se odda takoj v Gradaških ulicah št. 8. 3910—2

Proda se do 1. januarja 1907 popolno dobro ohranjena

prodajalniška oprava

po jako nizki ceni pri J. Krašovic na Jesenicah, Gorenjsko. 3900—3

Kontoristinja

z lepimi izpričevanji želi službo ako tudi nekaj časa brezplačno. Gre tudi zunaj Ljubljane.

Naslov: „L. R.“ poste restante Ljubljana 3987 2

Tesarji

se sprejmejo za trajno delo pri stavbniku F. Trumlerju Ljubljana, Pred škofijo št. 3. 3831 6

Hotel „Južni kolodvor“

V soboto, dne 3. oktobra t. l. velik

koncert

Društvene godbe za člane.

Začetek ob osmih zvečer. Vstop prost.

Za izborna pijačo in jed je skrbjeno. 3945

Potrjim srcem javlja učiteljski zbor c. kr. cesarja Franca Jožeta državne gimnazije v Kranju tužno vest, da je po daljšem bolehanju nenadoma zaspal v Gospodu velezaslužni vodja tukajnjega zavoda gospod

Josip Hubad
c. kr. gimnazijski ravnatelj

v sredo, dne 31. oktobra t. l. na Velikem Ločinju.

Nepozabnega odkritosrčnega predstojnika, iskrenega prijatelja šolske mladine, vrlega moža spomin naj nikdar ne izgine med nami!

R. I. P.

V Kranju, dne 1. novembra 1906.

Oes. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.	1115 predpoldne.
7:10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Saiburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.	Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Praga, Dunaja zahodni kolodvor.
7:17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.	2:32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
11:30 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Saiburg, Inomost, Bregenc.	4:30 popoldne. Osebn. vlak iz Selceta, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.	8:35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.	8:45 zvečer. Osebn. vlak iz Praga, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.	11:34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontalija, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.
7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.	Odhod iz Ljubljane dr. kolodvor:
10:23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.	7:28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
Odhod v Ljubljano juž. žel.	2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7:09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.	7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
8:44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.	10:45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 34,788.837 76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383 75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slo.-avst.-nem.-mad. uprave.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Staro, še dobro ohranjeno pohištvo

se ceno proda Pod trančo št. 2, III. nadstr. 3947—1

Elegantno stanovanje

z 5 sobami, kopalno sobo, razgled v park, je s 1. februarjem 1907 za oddati v Sodnijskih ulicah št. 6, II. nadstr.

Poižve se pri Fr. Čuden, Prešernove ulice. 3943

Sobni slikarski pomočniki

in eden 3941—1

črkoslikar

se sprejmejo takoj pri Ivanu Štrukelj, slikarju Florijanske ulice št. 28.

Vljudno se priporoča

trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,

Stari trg št. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 Cene zmerne. 11

Stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo in pritlikinami išče državni uradnik (brez otrok) za takoj ali s 1. decembrom t. l.

Ponudbe se prosijo pod naslovom: V. N. v Višnji gori, poste restante. 3933—1

Išče se

trgovski pomočnik

ki bi prevzel na račun dobro obiskano filijalko v tržaški okolici. Zahteva se mala kaveja. 3942—1

Istotam se sprejme

učenec.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Iščem

najemnika

za hotel v Čabru.

Pogodba po volji. Hiša je nova in sredi trga. Razen kuhinje in kleti ima 3 sobe za goste in sedem sob za tuje. Remiza za vozove in hlev. S pohištvo ali brez njega. V mestu, ki leži tik Kranjske meje, se govori slovenski dialekt in so tam vse oblasti n. pr. sodišče, občina, graščina, poštni in brzojavni urad, vozna zveza z Rakekom in državno ogr. progo. 3898—3

Nadaljna pojasnila in informacije daje reflektantom lastnik Fran S. Križ v Čabru.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgot. 3922

Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

Urarski pomočnik

se sprejme pri

H. Suttnerju v Ljubljani 3878—1

Vreče za moko

v dobrem stanju kupuje trdka

Lavrenčič & Domicelj

Ljubljana, Dunajska cesta št. 32

Istotam se odda 3957—1

transitno skladišče

s 1. novembrom 1906

Št. 38977. 3939

Stanovanje v najem.

V mestni hiši v Gradaških ulicah št. 16 v Ljubljani je s 1. novembrom 1906 oddati v najem v I. nadstropju stanovanje s 4 sobami in postranskimi prostori, v II. nadstropju pa tudi stanovanje s 4 sobami in postranskimi prostori.

Pogoje najema je izvedeti ob uradnih urah pri magistratnem gospodarskem uradu.

Mestni magistrat Ljubljanski, dne 30. oktobra 1906.

Št. 38479. 3938—1

Ustanova za posle.

Pri mestnem magistratu je podeliti

Marije Kosmačeve ustanovo za posle v znesku letnih 120 K.

Pravico do te ustanove imajo staronemogli posli ženskega spola, ki so dlje časa zvesto in nošeno v eni isti rodbini v Ljubljani služili.

Prošnje za podelitev te ustanove morajo biti opremljene z dokazili starosti, onemoglosti in službovanju in jih je vlagati pri magistratnem vložnem zapisniku do konca novembra letos.

Mestni magistrat Ljubljanski, dne 27. oktobra 1906.

Fran Zeman, Ljubljana

Poljanska cesta št. 24 in v tovarni pri živinskem sejmišču št. 97 skladišče hvalno znanih gepeljnov, slamoreznic, klini, mlatilnic, motorjev za žage in mline, trombi in cevi za vodovode ter vseh potrebnih za kmetijstvo. 3735—6

Nizke cene! Zelo mčeno blago!

Fave di morti

vsvesvetniške štruce, pince, najfinejše čajno pecivo, različno fino namizno pecivo in bonbone

priporoča 3895—3

slaščičarna Rudolf Kirbis

na Kongresnem trgu št. 8 v Ljubljani.

Prva Ljubljanska velika žgálnica kave

Karel Planinšek Ljubljana, Dunajska cesta.

Električni obrat, tedaj večkrat na dan sveže žgana kava; izvrstna kakovost, najboljši aroma, krepkega okusa.

Najnižje cene za posamezne vrste in za najpriaznejše zmesi.

Prodaja iz higijeniških posod za kavo.

3936—1

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 34,788.837 76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383 75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slo.-avst.-nem.-mad. uprave.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postuje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občniskotne namene.